

- 2) Απαιτείται για την εφαρμογή του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, η ύπαρξη σχέσεως εμπιστοσύνης μεταξύ ιατρού και περιθαλπομένου;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 28 Δεκεμβρίου 2017 — Mohammed Bilali

(Υπόθεση C-720/17)

(2018/C 104/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Mohammed Bilali

Αναρρεσίβλητη: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 19, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (¹), σε εθνική ρύθμιση κράτους μέλους που αφορά τη δυνατότητα ανακλήσεως του καθεστώτος δικαιούχου επικουρικής προστασίας, κατά την οποία το καθεστώς επικουρικής προστασίας μπορεί να ανακληθεί χωρίς να έχουν μεταβληθεί αυτές καθ' εαυτές οι κρίσιμες πραγματικές περιστάσεις για τη χορήγηση του καθεστώτος αλλά μόνο η γνώση της αρχής ως προς αυτές και χωρίς να συντρέχει αποφασιστική για τη χορήγηση καθεστώτος επικουρικής προστασίας διαστρέβλωση ή παράλειψη γεγονότων εκ μέρους του υπηκόου τρίτης χώρας ή του ανιθαγενούς;

(¹) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Βέλγιο) στις 29 Δεκεμβρίου 2017 — Lies Craeynest κ.λπ. κατά Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Brussels Instituut voor Milieubeheer· έτερος διάδικος: Belgische Staat

(Υπόθεση C-723/17)

(2018/C 104/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper, Clientearth vzw

Εναγόμενοι: Brussels Hoofdstedelijk Gewest και Brussels Instituut voor Milieubeheer

Έτερος διάδικος: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 4, παράγραφος 3, και 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 288, 1 παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2008/50/ΕΚ⁽¹⁾ [...] της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη, την έννοια ότι, όταν προβάλλεται ότι κράτος μέλος δεν τοποθέτησε τα σημεία δειγματοληψίας σε ζώνη σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο Β.Ι. α) του παραρτήματος ΙΙΙ της προαναφερθείσας οδηγίας, εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να εξετάσει, κατόπιν αιτήματος ιδιωτών που θίγονται άμεσα από την υπέρβαση των οριακών τιμών κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας, αν τα σημεία δειγματοληψίας τοποθετήθηκαν σύμφωνα με αυτά τα κριτήρια, και σε αρνητική περίπτωση, να λάβει τα αναγκαία κατά της εθνικής αρχής μέτρα, όπως [για παράδειγμα] να διατάξει τη χωροθέτηση των σημείων δειγματοληψίας σύμφωνα με αυτά τα κριτήρια;
- 2) Σημειώνεται υπέρβαση οριακής τιμής κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, και του άρθρου 23, παράγραφος 1, της [οδηγίας 2008/50/ΕΚ], όταν η υπέρβαση οριακής τιμής σε περίοδο μέσου όρου διάρκειας ενός ημερολογιακού έτους όπως ορίζεται στο παράρτημα ΧΙ αυτής της οδηγίας, διαπιστώνεται ήδη βάσει των αποτελεσμάτων των μετρήσεων από ένα και μοναδικό σημείο δειγματοληψίας κατά την έννοια του άρθρου 7 αυτής της οδηγίας, ή σημειώνεται τέτοια υπέρβαση αποκλειστικά και μόνον όταν αυτή προκύπτει από τον μέσο όρο των αποτελεσμάτων των μετρήσεων από όλα τα σημεία δειγματοληψίας σε συγκεκριμένη ζώνη κατά την έννοια αυτής της οδηγίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη (ΕΕ 2008, L 152, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 28 Δεκεμβρίου 2017 — Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich κατά Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Υπόθεση C-730/17)

(2018/C 104/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich

Εναγομένη: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 3, 5, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαιώσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91⁽¹⁾, την έννοια ότι, σε περίπτωση συνάψεως συμβάσεως αεροπορικής μεταφοράς επιβάτη μεταξύ, αφενός, πραγματικού και κοινοτικού αερομεταφορέα, κατά την έννοια του προαναφερόμενου κανονισμού 261/2004, και, αφετέρου, καταναλωτών, όταν η σύμβαση περιλαμβάνει μεταφορά με τρένο από σιδηροδρομικό σταθμό ευρισκόμενο στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο οι ανωτέρω καταναλωτές έχουν την κατοικία τους προς αεροδρόμιο ευρισκόμενο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, από το οποίο οι καταναλωτές θα επιβιβαστούν στην πτήση προς τον τελικό προορισμό τους, δηλαδή αεροδρόμιο ευρισκόμενο σε έδαφος τρίτου κράτους, οι ανωτέρω καταναλωτές δεν έχουν καμία νομική σχέση με την εταιρία η οποία πραγματοποιεί τη σιδηροδρομική μεταφορά, αλλά ότι, προφανώς, ο αερομεταφορέας έχει συμβληθεί με την εταιρία αυτήν και ότι, [όταν] η σιδηροδρομική μεταφορά που συμπεριλαμβάνεται στο εισιτήριο καθυστερεί σημαντικά, με αποτέλεσμα οι καταναλωτές αυτοί να μην μπορούν να επιβιβαστούν στην πτήση τους στο ως άνω αεροδρόμιο ευρισκόμενο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, οι εν λόγω καταναλωτές μπορούν να επικαλεστούν τα δικαιώματα που απορρέουν από τον κανονισμό 261/2004 και να ζητήσουν αποζημίωση, δυνάμει των άρθρων 5, 6 και 7 του κανονισμού 261/2004, λαμβανομένης περαιτέρω υπόψη της φύσεως του εισιτηρίου μεταφοράς [που απαγορεύει] τη «μη εμφάνιση» επιβάτη;

⁽¹⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.